

Георги Пехливанов

Ще те чакам

Тази нощ отивам си любима
и нищо, че си тръгвам – ще съм тук,
край теб ще бъда, вечно ще ме има –
поглеждаш теб, от всеки поглед друг.

И щом отново искаш да ме видиш –
загледай се в небето през нощта,
ще бъда горе – седнал на луната
и колко те обичам ще крепя.

Ще видиш как звездите ще събирам
и горе ще те чакам с(ъс) букет,
в сърцето ти ще бъда – чуй как викам,
и как разтапям с огън всеки лед.

Ще бъда прах – разпръснат в(ъв) морето
и ще те галя с(ъс) вълните нежно,
ще бъда вятър – ходещ по лицето,
и всеки миг от времето летежно.

Слънцето с усмивка ще прегърна
и с всеки лъч ще топля твой ден,
а сълзите ми в дъжд ще се превърнат –
отпиеш ли ги – пак ще бъдеш с мен.

В(ъв) пясъка ще бъда всяко лято –
краката ти целуващ с топлина,
а зимата, ще чакам в снеговете –
на всеки връх и всяка планина.

Тази нощ отивам си любима
и всяко нещо има своя край,
и може би – до мене ще те има –
но само... ако горе... има рай!

КРАЙ

© Георги Пехливанов

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/6729>]